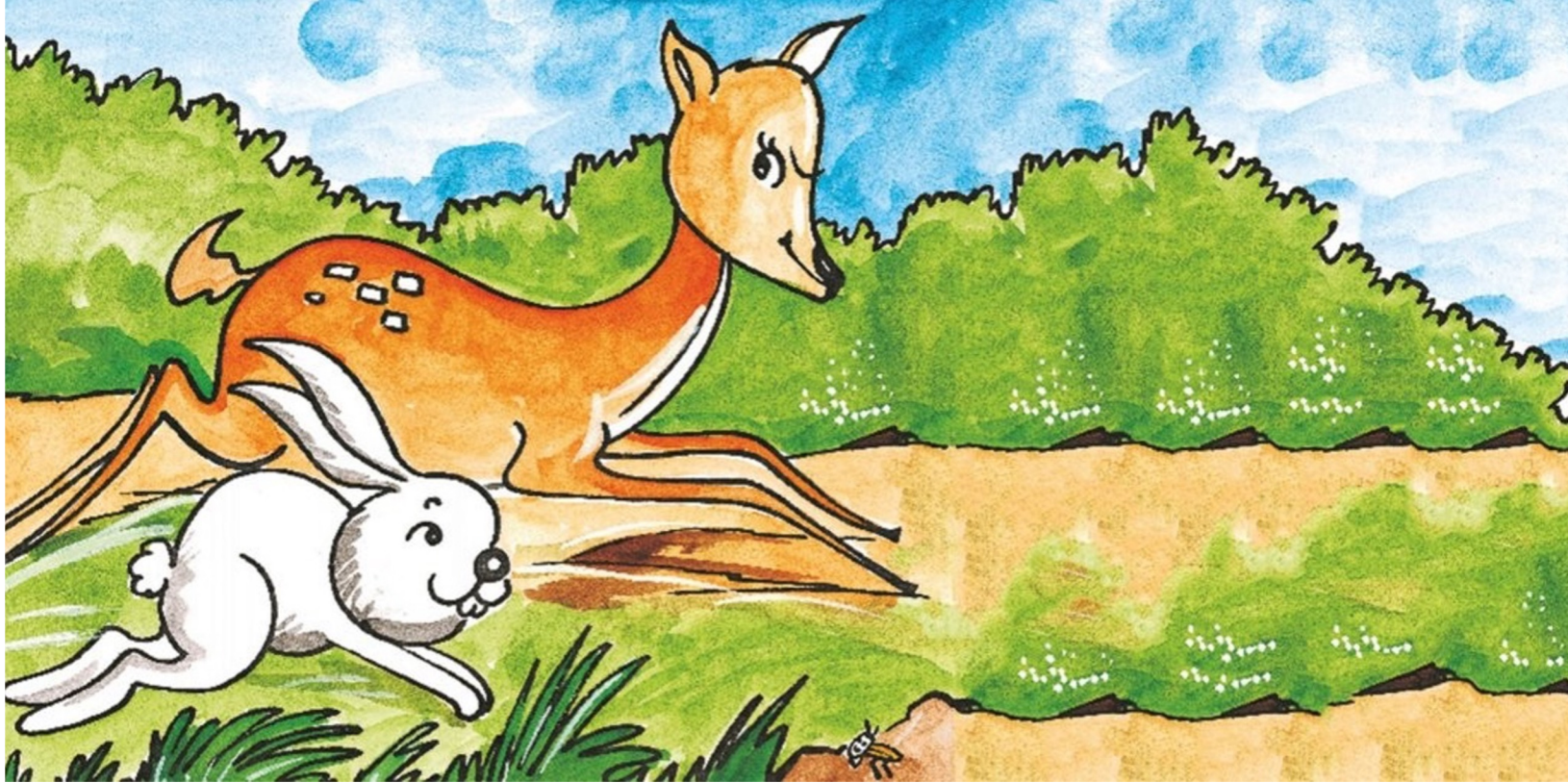
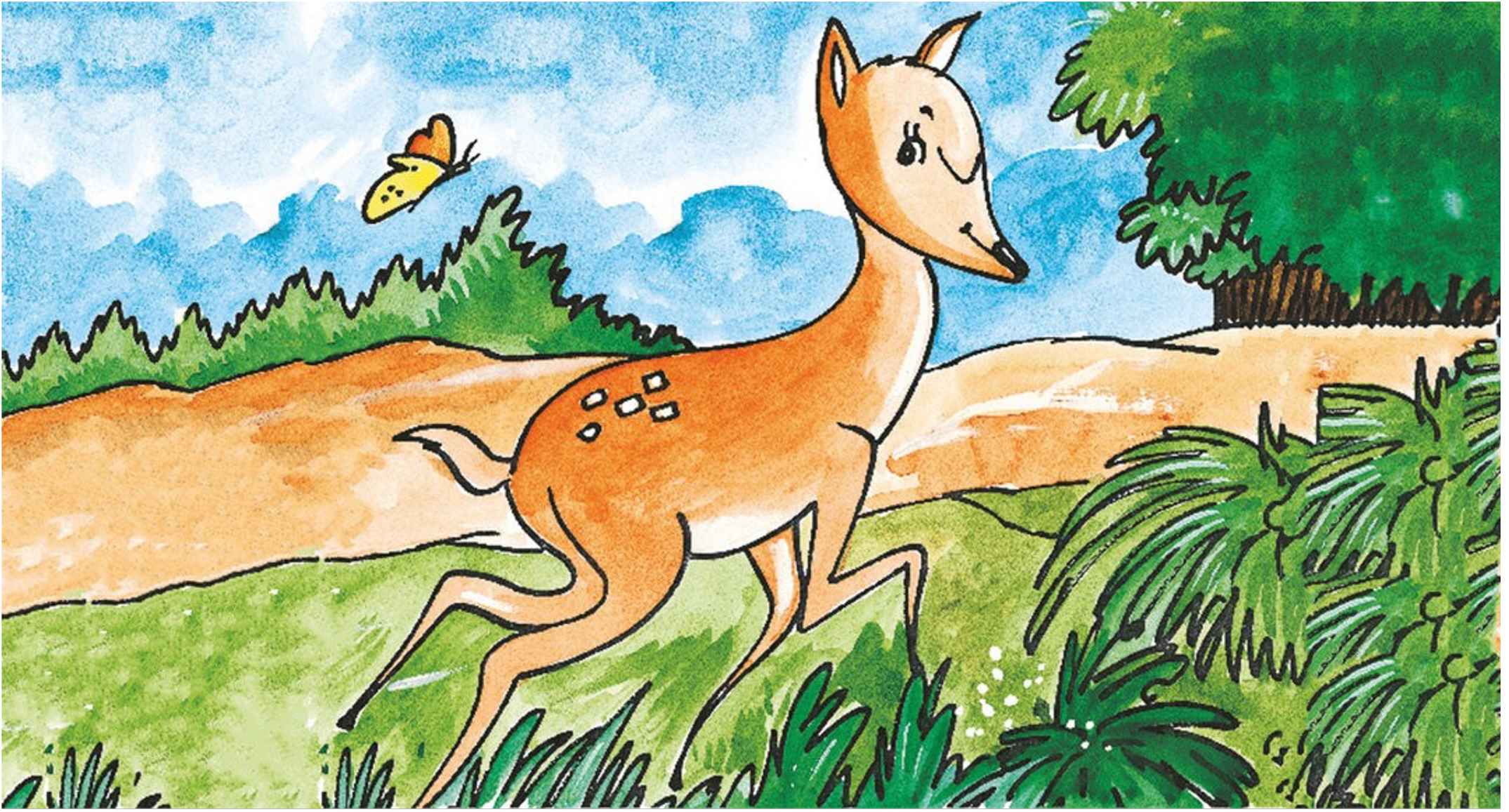

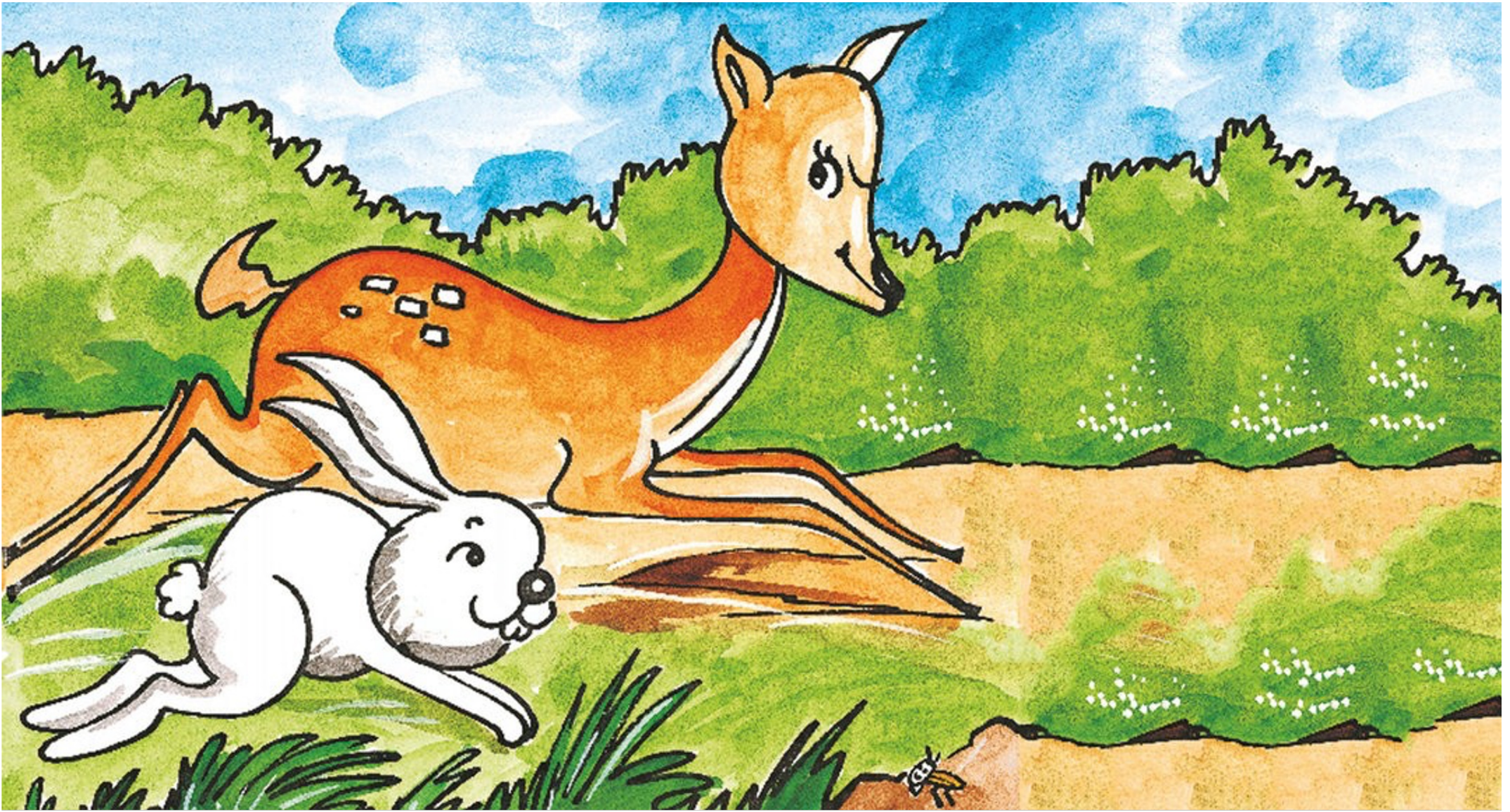
مهرباني وكره وځانده!

ليکوال: سنجيو جيسوال 'سنجی'
انځورگر: اجیت ناراین

د هوسى يو بچى په ځنگله كې په منډه منډه روان و.

هغه د سوی نه مخکې و.

هغه د فيل نه مخکې و.

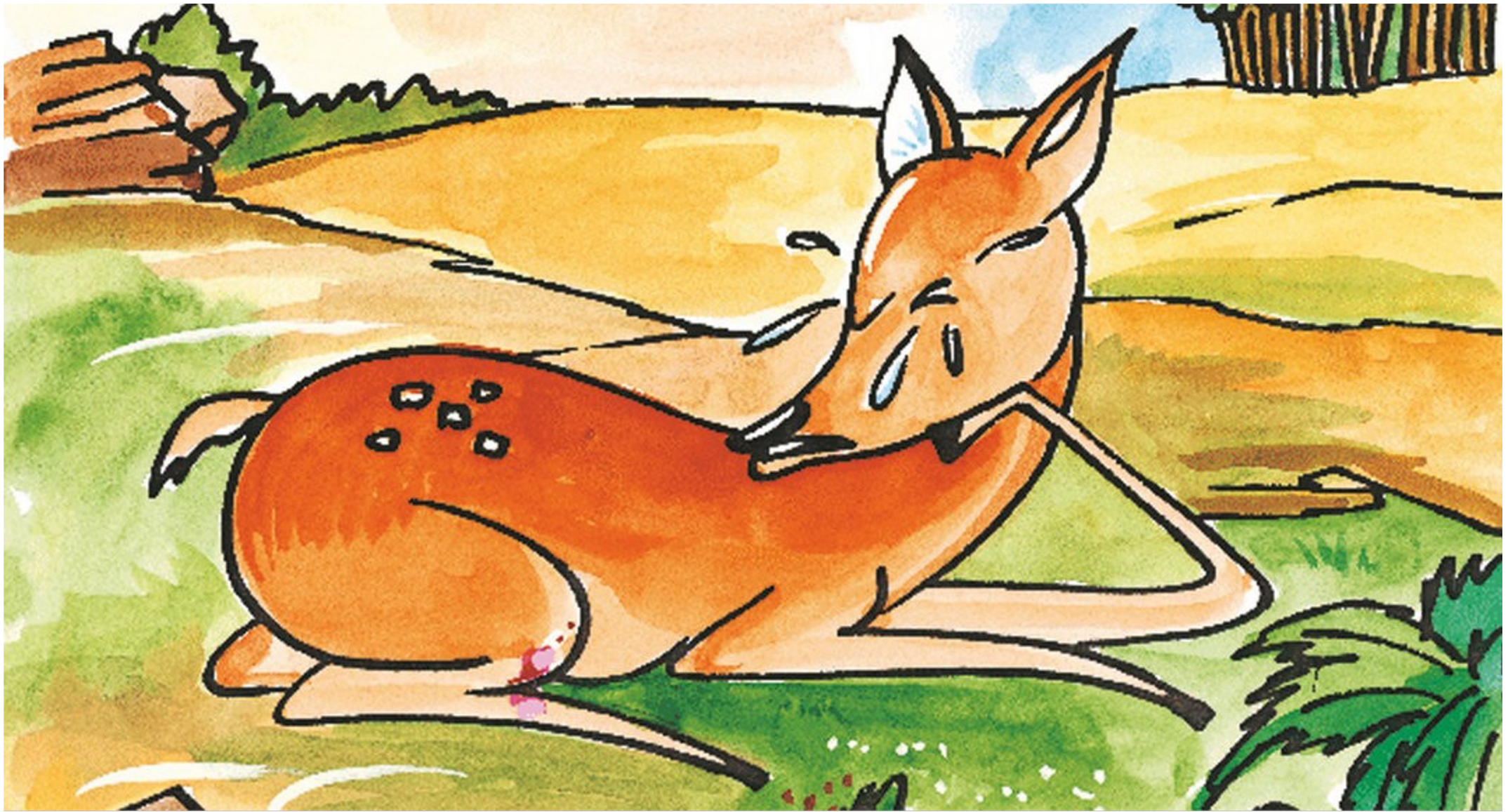
هغه ٽوپ ڪر او د ويالي نه پوري واوڻت.

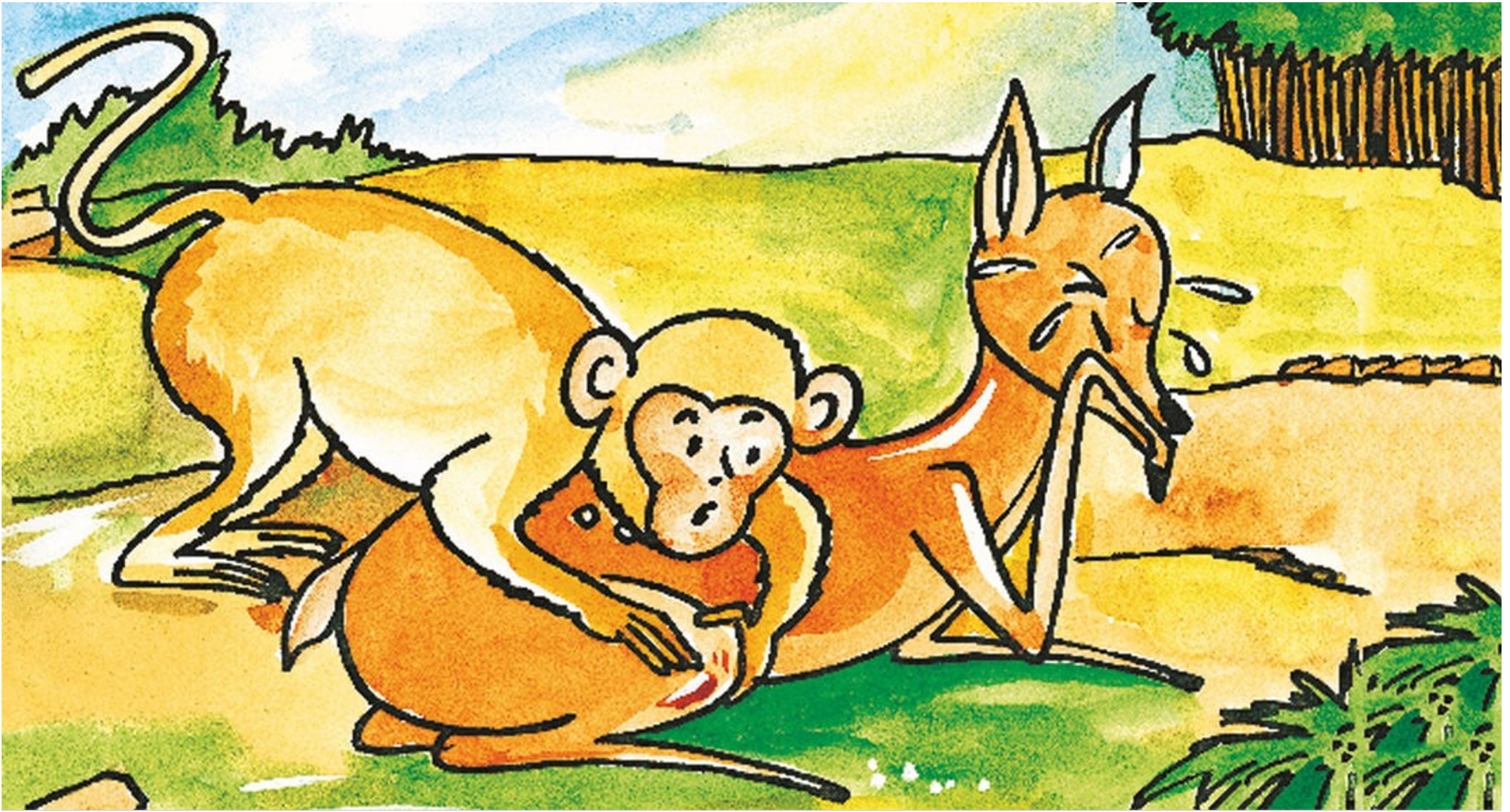
هغه د لوپډلي دېوال نه په منډه تېر شو.

په شنه دښته کې يوه ستره ډبره پرته وه. هغه تيندک وخور او ولوېد.

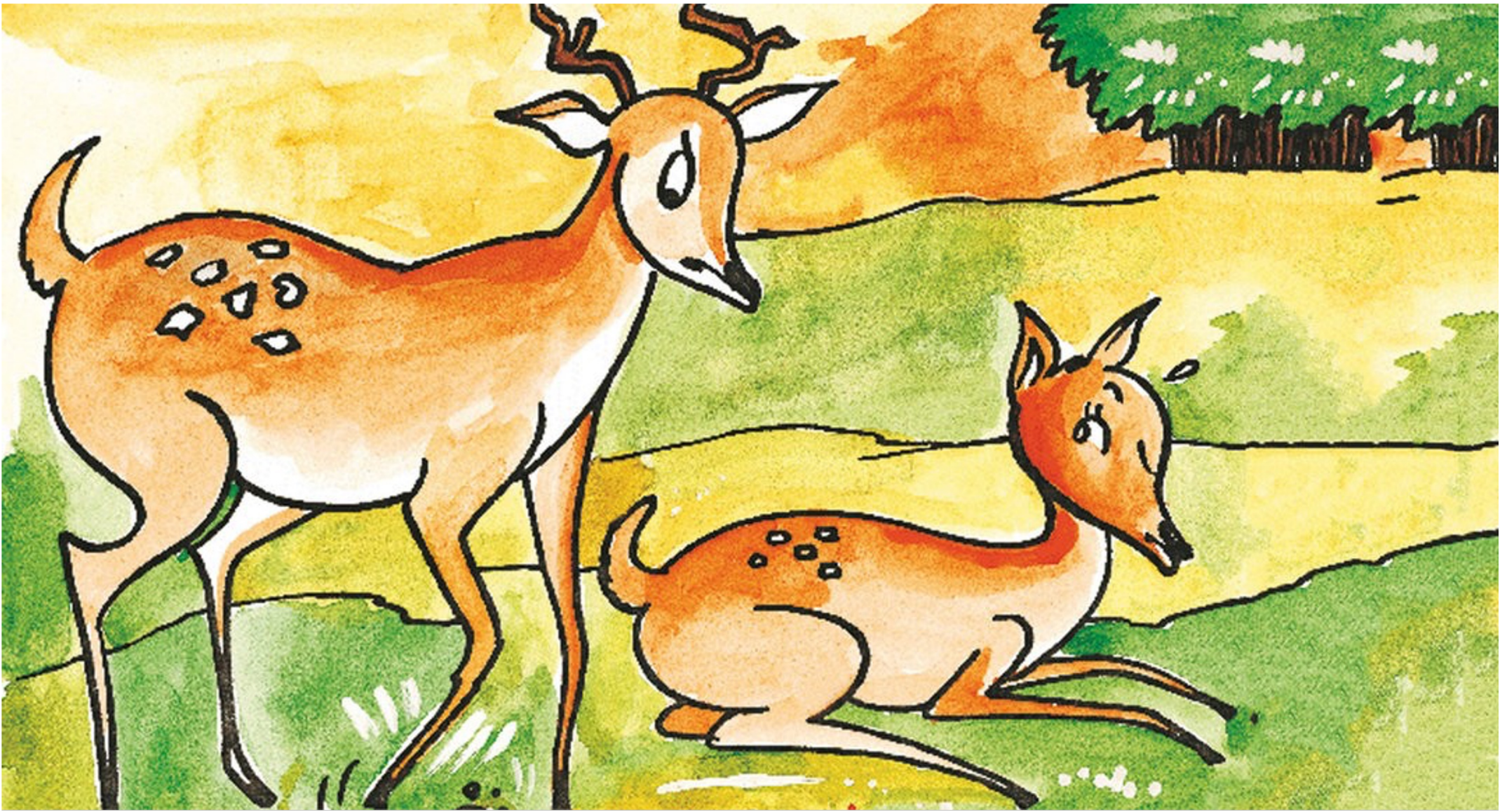
هغه په ژړا شو.

بیزو د هغه پنبه مالش کړه. د هوسی بچی له سترگو څخه اوښکې بهېدې.

پر ورور هغه په غېر کې ونيو. خود غرخه ژپا تم نه شوه.

د هغه مور راغله. هغې وويل، "گوره، مونږ به دا خرابه ډبره ماته کړو!"

د هوسی بچی وویل، "اوه، دا کار مه کوه، کنه نو هغه به هم په ژړا شي." د
هغه مور په خندا شوه. هغه هم وخنډل.

لارښودونکي پوښتني

1. په کيسه کې د کومو څاروو يادونه شوې ده؟ آيا تاسو له دغه څاروو څخه کوم يوي ليدلی دی؟ چېرته؟
2. د هوسۍ بچي په ځنگل کې څه کول؟
3. آيا د هوسۍ بچي په منډه کې چټک و؟ تاسو څنگه پوهېږئ؟
4. د هوسۍ بچي ولې په ژړا شو؟ چا هغه سره په کرارېدو کې مرسته وکړه؟
5. آيا تاسو کله غورځيدلي ياست؟ څه شوي وو؟